הלכה · משנה תורה · מפרשים · שער המלך · ספר עבודה

שער המלך על משנה תורה, הלכות בית הבחירה

רבי יצחק נוניס בילמונטי

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

שער המלך על משנה תורה, הלכות בית הבחירה

רבי יצחק נוניס בילמונטי

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/שער-המלך-על-משנה-תורה-הלכות-בית-הבחירה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ו 4
הלכה ח 4
הלכה ט 4
פרק ז 7
הלכה ו 7
הלכה יח 7

פרק ו

הלכה ח

היו בנויות לחול ופתוחות לקדש תוכן קדש לאכילת ק"ק. הנה ממשמעות דברי רבינו שכתב לאכילת ק"ק נראה דס"ל דדוקא לענין אכילת ק"ק תוכן קדש מיהא מותר לישב בה ולישן בה דלא קדישא לגמרי כקדושת עזרה וכ"כ התוספות פ"ק דיומא ד"ח ע"ב ד"ה דאי ר' חנינא משם י"מ וכתבו שם בס"ד וז"ל ול"נ כדמשמע לקמן בשלהי פ"ב גבי זקן ויושב במערבא ואין ישיבה בלשכות הבנויות בחול ופתוחות לקדש וראיתי להרב ח"ה שם שכתב וז"ל והיינו ממאי דקאמר ואי ס"ד פתח א' כו' זקן ויושב במערבא והתנן אין ישיבה כו' מיהו ראיה גמורה ליכא דאימא דהכא בפתוחות לקדש דאסור לישב היינו משום דאיכא נמי חציה בקדש משא"כ התם דאיכא לאוקומא ביושב לאכול וכולה בחול ואפי' פתוחות לקדש עכ"ד ויש לדקדק עליו דאם כן דבכולה בחול ופתוחה לקדש יש בה ישיבה ואע"ג דתנן תוכן קדש היינו דוקא לאכילת קדשים אם כן היכי קאמר אביי ש"מ לישכת הגזית חציה לקדש וחציה לחול וש"מ שני פתחים היו לה א' פתוח לקדש כו' נימא דלשכת הגזית היתה כולה בחול ופתוחה לקדש דתוכן קדש ויש בה ישיבה ושמא י"ל דכיון דלענין טומאה ושחיטה לא חשיבה כעזרה וכן לענין ישיבה אלא לענין אכילה דוקא משום דהתורה רבתה חצירות הרבה לא קרינן בבית אלהים נהלך ברגש דהא לא מיקרי בית אלהים לענין טומאה וישיבה ועוד י"ל בזה עיין בס' דרך הקדש די"ח ע"ד מ"ש משם מוהרימ"ט ז"ל ודוק ועיין בספר עץ חיים למורינו הרב המופלא ז"ל ס' צו די"ט ע"א שתמה על רבינו ז"ל שהשמיט דין לשכות הבנויות לקדש ולחול ופתוחות לקדש ולחול מכנגד הקדש ולקדש קדש מכנגד החול ולחול תוכן חול האמור בפ"ב דמ"ש ולי נראה דלק"מ שרבינו ז"ל סמך אמ"ש בפ"ה מה' אלו דין י"ז וז"ל הלשכת הגזית שבה סנהדרי גדולה יושבת וחציה היה קדש וחציה היה חול ולה ב' פתחים א' של קדש וא' של חול ע"כ וזה פשוט:

הלכה ט

המחילות הפתוחות לעזרה קדש הפתוחות להר הבית חול. הנה בדברי רבינו ז"ל לא פירש אם דינם כחול לגמרי ואין בהם אפילו קדושת הר הבית או אין דינן אלא שאין להן קדושת עזרה אבל קדושת הר הבית מיהא יש בהן מכיון שפתוחות להר הבית ואולם מדברי התוספות ז"ל פ"א דיומא ד"ו ע"א ד"ה מביתו למה פי' שכתבו וז"ל אלא נראה לפרש מביתו למה פירש הו"ל לומר שיפרישוהו למחילה א' בהר הבית כו' דמחילות לא

נתקדשו נראה בהדיא דס"ל דמחילות הפתוחות להר הבית דינם כחול דאי ס"ל שדינם כהר הבית אכתי תקשי להו דאין בעל קרי נכנס לשם והכי פריך דנפרישינהו למחילה שבהר הבית וראיתי להרב דרך הקדש די"ז ע"ב הביא משם ספר חנוכת הבית דמחילות שיש להם פתח להר הבית דינן כהר הבית וכתב שהכריח כן מדברי התוספות ורש"י ז"ל ולע"ד מדברי התוספות הללו מוכח בהדיא שלא כדעתו שהרי לפי דעתו ז"ל ע"כ מאי דאמרי' בפ"ק דתמיד אמתני' דאירע לו קרי יוצא והולך במסיבה שתחת הבירה זאת אומרת מחילות לא נתקדשו היינו לומר דמדשרינן ליה ליכנס במחילות שתחת העזרה עכ"ל דאין להם קדושת עזרה וא"ת אכתי היכי שרינן ליה הא בעל קרי משתלח חוץ לב' מחנות ואסור בהר הבית האי בעל קרי מאי הו"ל למיעבד ע"כ נטמא שם בהר הבית אמנם אם איתא דמחילות נתקדשו ויש להן קדושת עזרה היכי שרינן ליה ליכנס מהר הבית לקדושת עזרה הי"ל לומר שילך לבית הטבילה דרך הר הבית וא"כ אי ס"ל להתוספות הכי מאי פריך בגמ' שיפרישוהו למחילה שבהר הבית הא לכתחילה היכי שרינן ליה לשמש מטתו שם כיון שדינה כהר הבית גם מה שהכריח מדברי רש"י ז"ל דס"ל הכי הן אמת שכן מוכח ממ"ש בפסחים פ' א"ד דס"ז ע"ב ד"ה מחילות שכתב וז"ל לא נתקדשו כקדושת עזרה מיהו מדברי רש"י ז"ל פרק כיצד צולין דפ"ו ע"א ד"ה כי אמרה שכתב בעל קרי מותר ליכנס במחילות שבהר הבית משמע דס"ל שדינן כחול גמור אלא דאיכא למימר דמ"ש רש"י דמותר ליכנס במחילות מיירי בבעל קרי שנטמא על כרחו שם דמאי הוה ליה למיעבד וכמתני' דאירע לו קרי דפ"ק דתמיד וספר זה אינו מצוי בינינו לראות דברים ככתבן ומדברי המפרש פ"ק דתמיד על ההיא מתניתין דאירע לו קרי מבואר מדבריו דמחילות הפותחות להר הבית אפילו קדושת הר הבית אין להן ועוד נראה מדבריו שם דהא דאמרינן דמחילות הפתוחות לא נתקדשו היינו דוקא במחילות דכל שני הפתחים שלהן הן פתוחות לחול אבל אם פתוחין לחול ולקדש הרי הן כקדש והרב דרך הקדש תמה עליו דהא ליתא דאם איתא מאי רבותייהו דמחילות הא אפי' לשכות הבנויות למעלה בעזרה אם פתוחות לחול תוכן חול כדאיתא בפרק כיצד צולין ומאי אולמייהו טפי ממחילות אלא ודאי דמחילות אפילו אם יש להן פתח לעזרה לא נתקדש משא"כ בלשכות יע"ש ולע"ד אין כאן מקום תמיהא שהרי לדעת המפרש דס"ל דאפי' קדושת הר הבית אין להם וכמ"ש היינו רבותייהו דמחילות טפי מלשכות דאלו לשכות הבנויות בקדש ופתוחות לחול פשיטא ודאי דיש להם קדושת הר הבית וכמ"ש רש"י ז"ל פרק כיצד צולין ד"ה ופתוחות וכדמשמע לישנא דברייתא דקתני ופתוחות לחול דהיינו להר הבית תוכן חול ואלו במחילות גריעי טפי ואפי' קדושת הר הבית אין

להם וזה פשוט: ומה שהביא עוד ראיה הרב הנזכר מההיא דזבחים עיין בתוספות פרק אלו דברים ד"ה ומחילות ולע"ד נראה שכדברי המפרש מוכח מההיא דפרק כיצד צולין דמוקמינן למתניתין דקתני הלשכות הבנויות בקדש ופתוחות לחול תוכן חול וגגותיהן קדש כשגגותיהן שוין לקרקע העזרה ופריך עלה א"ה אימא סיפא בנויות בחול ופתוחות לקדש תוכן קדש ואי סלקא דעתך בשגגותיהן שוין לקרקע העזרה הו"ל מחילה כו' ומשני כי קאמר ר"י בפתוחות להר הבית והשתא אם איתא דמחילות הפתוחות לחול ולקדש דינן כחול אם כן אכתי תקשי ליה לתלמודא סיפא דההיא מתניתין דקתני פ"ג דמ"ש בנויות בקדש ובחול ופתוחות לקדש ולחול תוכן וגגותיהן מכנגד הקודש ולקודש קודש מכנגד החול ולחול חול אי מיירי בשגגותיהן שוין לקרקע העזרה הו"ל מחילה ואפילו היא בנויה כולה בקדש כל שיש לו פתח לחול תוכן חול לדעת הרב ז"ל אלא משמע ודאי כדעת המפרש דאם הן פתוחות לקדש ולחול תוכן קדש כנ"ל ודוק:

שוב ראיתי להרב ב"ש פ"ק דתמיד שהוקשה לו דברי רש"י ז"ל אהדדי כמו שהקשינו ולע"ד נראה ליישב כמ"ש ועוד הוקשה לו שם דברי התוספות דפרק א"ד ד"ה ומחילות שהקשה מההיא דאמרינן בזבחים כי קדיש דוד רצפה עד ארעית תהומא קדיש ותי' דבכיצד צולין מסקינן דכי אמר ר"י בפתוחות לחול אבל פתוחות לקדש קודש והקשה הרב ז"ל וז"ל וקושיא מעיקרא ליתא כי לא אמר ר"י על מחילות שתחת העזרה אלא על מחילות שתחת הר הבית אבל ההיא דפ"ב דזבחים קאי על העזרה עצמה כדמוכח התם וצ"ע עכ"ד ולא זכיתי להבין דבריו שהרי בפרק כיצד צולין מוכח בהדיא דמחילות שתחת העזרה נמי לא נתקדשו כדתניא התם בהדיא ר"י אומר מחילות שתחת ההיכל חול וא"כ כ"ש שתחת העזרה ומשום הכי הוכרחו התוספות לומר דההיא דזבחים איירי בפתוחות לקדש וזה פשוט אחר זמן רב אנה ה' לידי ספר חנוכת הבית וראיתי לו שם די"ג ע"א שכתב ליישב דברי רש"י שמ"ש ובעל קרי מותר ליכנס במחילות שבהר הבית ר"ל במחילות שהן תחת הר הבית אבל הן פתוחות חוץ להר הבית דאל"כ הי"ל לפרש ומותר ליכנס במחילות הפתוחות להר הבית א"ד יע"ש ואין זה דקדוק שהרי בתחלת דבריו כתב רש"י כי אמרה ר"י להא דמחילות לא נתקדשו בפתוחות להר הבית וא"כ אדרבא משמע ודאי שמ"ש אח"כ ובעל קרי מותר ליכנס במחילות הר הבית אמחילות דלעיל מיניה קאי דהיינו פתוחות להר הבית ולכן היותר נכון מ"ש ומ"מ לדברי התוס' דפ"ק דיומא ניתן ליאמר שמ"ש שיפרישוהו למחילה א' שבהר הבית כותנתם לומר שהמחילה היא תחת הר הבית אבל היא פתוחה חוץ להר הבית ולעולם דס"ל כדעת רש"י ז"ל:

פרק ז

הלכה ו

ואסור לאדם לישב בכל העזרה כו'. הנה מדברי התוס' דפ"ב דיומא דכ"ה ד"ה אין ישיבה מוכח דס"ל דאיסור ישיבה בעזרה הוי איסור מדאורייתא אך התוס' פ"ב דזבחים די"ו ד"ה הנה כתבו וז"ל ושמא אינו מן התורה ותדע דאי מדאוריית' אמאי צריך קרא ליושב למצוה ת"ל דאפילו בלאו עבודה אין ישיב' ומיהו אצטריך קרא לעובד בהשתחואה עכ"ל ומ"ש ומיהו כו' כונתם לומר דלעולם דאיסור ישיבה בעזרה הוי איסורו מדאורייתא ואפילו הכי אצטריך קרא ליושב בשעת עבודה לעובד בהשתחוא' דמשום ישיבה בעזרה ליכא ואפי"ה אתא קרא למעוטי עבודה דלא מהני בהשתחואה והרב ברכת הזבח נראה שנעלם ממנו כונתם וכבר השיגו בזה הרב דרך הקדש די"ג ע"ד יע"ש אלא דק"ל דא"כ צ"ל דאע"ג דבקדוש ידים ורגלים אמרינן התם די"ט ע"ב וליתיב מיתב אמר קרא או בגשתם לשרת ושירות מעומד ואפי"ה לת"ק דר"י בר יאודה קאמר דמניח ידו הימנית ע"ג ידו השמאלית ורגלו הימנית ע"ג רגלו השמאלית הרי דאע"ג דמקדש ידיו ורגליו בהשתחואה שפיר דמי אע"ג דאיתקש לשירות ושירות בהשתחואה לא מהני היינו משום דגלי קרא ורחצו ממנו את ידיהם ואת רגליהם דמשמע שניהם כא' כמ"ש רש"י שם ומשו"ה אמרינן דאהני קרא ואהני היקשא דהיקשא דשירות אתא למעוטי ישיבה וקרא דרחצו אשמועינן דהשתחואה מהני וא"כ קשה שהרי כתבו התוס' שם בד"ה וליתיב דלאו ישיב' ממש קאמר אלא ישיבה על ידי סמיכה דמשום ישיבה בעזרה ליכא ואפילו הכי לעבודה פסול וא"כ לפי דבריהם דהכא שכתבו ומיהו כו' וסבירא להו דאיסור ישיבה הוי מדאורייתא על כרחין דסבירא להו כמ"ש ד"ה וליתיב דע"י סמיכה קאמר וכיון שכן קשה דמנ"ל לומר דקרא אצטריך לעובד בהשתחואה ולומר דאע"ג דבקדוש ידים ורגלים מהני השתחואה היינו משום דגלי קרא טפי הו"ל לומר דקרא אצטריך לישיבה ע"י סמיכה דאין בו משום ישיבה בעזרה ואפי"ה לעבודה פסול ולעולם דעובד בהשתחואה מהני דהשתא הוי דומיא דקדוש ידים ורגלים דהוי בהשתחואה ואפ"ה ע"י סמיכה לא מהני וצ"ע:

הלכה יח

עזרת ישראל מקודשת כו' שאין מחוסר כיפורים נכנס לשם כו'. הנה התוס' פ' האיש מקדש דנ"ב ע"ב אר"י אשה בעזרה מנין כו' כתבו וז"ל פ"ה דאין אשה נכנסה לעזרה כדתנן בפ"ק דכלים ולא דק דלא אשכחן בשום דוכתא כו' ודבריהם צריכים ביאור במ"ש ולא דק כאלו הוא דבר התלוי בדיוק ובפשיטות הו"ל לאתמוהי על רש"י ז"ל דאיך כתב

כדתנן בפ"ק דכלים והתם לא קתני נשים שאין נכנסו' בעזרה גם במה שהביאו ראיה מההיא דפ' כל הפסולים דתנן שהשחיט' כשרה בנשים ק' דמאי ראיה שהרי התם נמי קתני טמאים בהדייהו וע"כ בדשחיט בסכין ארוך כדאוקמיה לה התם וא"כ ה"נ נימא דנשים נמי דכות' בשוחט בסכין ארוכה וכבר נתקשו בזה הרב עצמות יוסף והרב שדה יהושע ולזה ודאי י"ל שכונתם ז"ל מדחזינן דפריך התם בגמ' מ"ש סמיכה דבטהורים דכתיב לפני ה' שחיטה נמי דכתיב לפני ה' ומשני אפשר בסכין ארוכה ואם איתא לס"ד דמקשה דלא אסיק אדעתיה הא דאפשר בסכין ארוכה אמאי לא תקשי ליה נמי לחלוקת נשים דנשנית קודם דהיכי משכחת לה הא בעינן לפני ה' אלא משמע ודאי דחלוקת נשים פשיטא ליה דאתיא כפשטא ועיין בהרב שדה יאושע מה שפי' בדברי רש"י ז"ל דמ"ש דנשים אינן נכנסות לה לא קאי אעזרת ישראל אלא אעזרת כהנים ומשום דקדשי קדשים אינן נאכלין אלא בעזרת כהנים ואם יצאו לעזרת ישראל נפסלי' ביוצא ודייק לה רש"י ז"ל הכי ממתניתין דקתני עזרת כהנים מקודשת ממנה שאין ישראלי' נכנסין לשם אלא בשעת צרכיהם דמשמע דוקא זכרים הותרו ליכנס בשעת צרכיהם אבל נשים אין נכנסין לה אפילו בשעת צרכיהם וע"פ זה רצה לפרש דברי התוס' יעש"ב והוא תימא דמשמע ודאי דקדשי קדשים נאכלים בכל עזרת ישראל דלפני ה' קרינן ביה וכן מבואר מדברי רש"י ז"ל שכתב והרי אם יוציאם חוץ לעזרה אפי' לעזרת נשים הרי נפסלים ביוצא הרי מבואר מדברי רש"י ז"ל דדוקא בעזרת נשים נפסלים ביוצא אבל בעזרת ישראל דמחנה שכינה היא נאכלין וכן משמע ג"כ מסתמיות דברי רבינו ז"ל שכתב בפ"א מה' מעה"ק הלכה ה' כל האוכל כזית מק"ק חוץ לעזרה לוקין ועזרה סתם עזרת ישראל נמי בכלל דאם לא כן הוה ליה לפרש דוקא לעזרת כהנים: ולכן נלע"ד לפרש דברי רש"י ז"ל והתוס' דמ"ש רש"י כדתנן בפ"ק דכלים דייק לה הכי מדתנן עזרת כהנים מקודשת הימנה שאין ישראלי' נכנסין לשם אלא בשעת צרכיהם הרי דאע"ג דעזרת כהנים ועזרת ישראל תרוייהו מחנה שכינה הן אפ"ה עשו היכר ומעלה שלא יכנסו ישראל לעזרת כהנים ואם כן דכותא וכ"ש נמי בעזרת ישראל כיון דעזרת נשים מחנה לויה ועזרת ישראל מחנה שכינה ראוי הוא שיעשו היכר ומעלה שלא יכנסו נשים לתוכה דומיא דישראל לעזרת כהנים ואם כן מש"ה כעס עליהן ר"י ואמר אשה בעזרה מנין משום דלא משכחת לה שיכנסו נשים לתוכה דאף ע"ג דבעזרת כהנים הותרו ישראלי' ליכנס בשעת צרכיהם לסמיכה ולתנופה מ"מ בנשים לא משכחת לה דלאו בני סמיכה נינהו וע"ז כתבו התו' לחלוק עליו לומר דלא דק דאדרבא איפכא איכא למידק ממתני' דמדקתני בעזרת כהנים שאין ישראל נכנסין לשם ולא קתני דכותא בעזרת ישראל משמע דנשים נכנסות בעזרת

ישראל ובהכי ניחא מה שהוצרכו התוס' להאריך בלשונם ולהביא חלוקת עזרת כהנים אע"ג דכל עיקר קושיי' היא מחלוקת עזרת ישראל משום דמינה הוא דבאו להוכיח דאם איתא דנשים אין נכנסות לעזרת ישראל דומיא דישראל בעזרת כהנים וא"כ כי היכי דתני בעזרת כהנים דאין ישראל נכנסים לשם ה"נ הו"ל למתני בעזרת ישראל דאין נשים נכנסות לה: וכתבו עוד ועוד תנן כו' כונתם ז"ל לומר דהן לו יהיה כדברי רש"י ז"ל דנשים אסורות ליכנס בעזרת ישראל דומיא דישראל בעזרת כהנים ומה דלא תני לה במתני' בהדיא הוא משום דמחלוקת עזרת כהנים שמעי' לה וכי היכי דעשו היכר לעזרת כהנים אע"ג דתרוייהו מחנה שכינה הכי נמי וכ"ש לעזרת ישראל לגבי נשים אכתי קשה דהא תנן דהשחיטה כשרה בנשים ואם כן הרי משכחת לה שיכולה ליכנס בעזרה לצורך שחיטה דכי היכי דבעזרת כהנים הותרו ישראל ליכנס לצורך שחיטה אע"ג דאפשר בכהנים אם כן הכי נמי נשים הותרו ליכנס לעזרת ישראל לצורך שחיטה ואם כן מאי האי דמרתח קא רתח ר"י ואמר אשה בעזרה מניין הא משכחת לה כשבאתה לעזרה לצורך שחיטה ונמצא דמה שהביאו ראיה התוס' ממתני' דפ' כל הפסולין לאו למימרא דמהתם שמעינן דיכולה ליכנס מדשוחטות דהא פשיטא דאיכא לאוקמי בסכין ארוכה דומיא דטמא אלא כל עיקר כונתם להביא ראיה דנשים כשרות לשחיטה ומינה נשמע דיכולה ליכנס דומיא דישראל בעזרת כהנים ודוק בלשונם שכתבו אם כן יכולה ליכנס שאם הדברים כפשטן לא היה להם לומר כי האי לישנא אלא הכי הו"ל לומר הרי דיכולה ליכנס אכן כפי מ"ש דבריהם באו בדקדוק דמהתם ודאי אין להוכיח מינה דיכולה ליכנס דאפשר בסכין ארוכה אלא שכונתם לומר דכיון דכשרות לשחיטה א"כ נראה דיכולה ליכנס דומיא דישראל בעזרת כהנים כנ"ל נכון לפרש דבריהם ודוק:

מעשה חושב (**שעח**) והוא תימא דמשמע ודאי דקדשי קדשים נאכלים בכל עזרת ישראל כו'. גם אני תמהתי כן בראשית ההשקפה דמבואר בדברי רש"י עצמו דאין נפסלין אלא בעזרת נשים אבל מגמגם אני בהבנת הדברים דהרי קדשי קדשים במשכן היו נאכלין לפנים מן הקלעים ורש"י ז"ל בעצמו מפרש בזבחים דף נ"ג ע"א בד"ה לפנים מן הקלעים כו' במקום קלעים שבמשכן היתה חומת העזרה בבית שלמה ע"ש. וא"כ הרי בפשיטות א"א לחלק בין עזרת ישראל לעזרת נשים דהא גם עזרת נשים נקראת עזרה וא"כ אי חומתה הוי כקלעים הרי גם בעזרת נשים נאכלים קדשי קדשים ואי אמרת דלא נקראת חצר אהל מועד ולא עזרה משום דלאו לפני ה' הוא א"כ הא מה"ט נמי יהיו קדשי קדשים נפסלים גם בעזרת ישראל ועכצ"ל דכיון דלענין אכילת קדשי קדשים לא כתיב לפני ה' אלא במקום קדוש גו' ומש"ה נאכלין בעזרת ישראל וכן מוכח להדיא בפ"ה משנה א'

ממדות דקא חשיב שם קפ"ז אמות אורך העזרה ממזרח למערב והיינו מעזרת ישראל עד כותל המערבי הרי לך בהדיא שאין עזרת נשים בכלל העזרה ועיין בפסחים דף פ"ה ע"ב דמבואר שם דאפי' שער נקנור (שהוא בין עזרת נשים לעזרת ישראל) ג"כ לא נתקדש וא"כ כיון דבאכילת קדשי קדשים כתיב תאכל במקום קדוש ממילא נפסל הבשר ביוצא דרך שער הזה דלא נתקדש וא"כ עכצ"ל דאע"ג דנקראת עזרת נשים מ"מ אינה בכלל העזרה אשר חומתה היא במקום קלעים שהיו במשכן אבל עכ"פ מבואר במשנה א' פ"ה ממדות הנ"ל דעזרת ישראל הוא במקום קדוש ופשיטא דמותר לאכול שם קדשי קדשים וכנ"ל ודלא כהרב בעל שדה יהושע שהביא הגאון המחבר ז"ל. ודוק:

(**שעט**) דאע"ג דבעזרת כהנים הותרו ישראלים ליכנס בשעת צרכיהם לסמיכה ולתנופה מ"מ בנשים לא משכחת לה דלאו בני סמיכה נינהו כו'. אע"ג דהתוס' בעצמם כתבו בר"ה דף ל"ג ע"א דהלכה כר' יוסי דנשים סומכות רשות וא"כ הא מותרות לילך בעזרה מ"מ הא ר' יהודה הוא דקאמר אשה בעזרה מנין ולטעמי' אזיל דס"ל דאין נשים סומכות ואע"ג דר' יוסי ס"ל דנשים סומכות רשות ולפ"ז הא משכחת לה אשה בעזרה כמו איש וא"כ קשה אמאי צריך להשיב דמשכחת לה דאב מקבל קדושין בשביל בתו בעזרה או אשה שעשתה שליח לקבל קדושי' בעזרה היינו דבא לומר דאפילו למאי דפליג ר' יהודה עלי' דר' יוסי וס"ל דאין נשים סומכות מ"מ משכחת לה בכה"ג שתתקדש בעזרה: